

Xapar i anar a l'esquerra

20m

40m

25m

40m

40m

R5

R4

R3

R2

R1

V

V+

IV

IV+

IV+

V

6a

6a+

Llaçar savina

Llarg de continuïtat amb algun moviment més tècnic. Roca de primera!!!

Plaent, bon llarg

Roca Gris.
Mickey Mouse (6a+, 165 m)
Primera ascensió:
J. Escofet i J. C. Peña (2000)
Material:
12 cintes exprés i una baga savinera

En blau traçat de la Tarantella

Massa aprop de la Tarantel·la en tot moment, la Mickey Mouse, s'hi intenta allunyar, allunyat-se també del que és lògic... Perquè la roca no et porta per on va la M.M. et porta cap a la Tarantel·la i aquesta ja hi és... Només els dos primers llargs es salven de la crema i des d'allí recomanem de totes totes anar a buscar la Tarantel·la.

Recordeu que segons l' "Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat", en aquesta zona (B-1) resta prohibida l'escalada de l'1 de gener fins el 31 de juny.

- Via: Mickey Mouse
- Zona: Montserrat – Vinya Nova
- Dificultat: 6a+ (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 165 metres
- Grau d'exposició: Baix/mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts
- Material: 12 cintes exprés i una baga savinera
- Orientació: Sud
- Valoració: **

Aproximació:

Deixarem el vehicle a l'aparcament inferior de la Vinya Nova. Des d'allí prenem un camí en direcció nord. El camí s'endinsa a un bosc fins que surt al Torrent del Pont. Avancem una mica pel torrent i al cap de poc veurem un corriol que surt a la dreta (fites i marques blanques). Seguim el corriol, que va guanyant alçada d'una manera agradable. Arribem a un trencall i enfilem direcció nord. Passarem pel peu del Pollegó de la Vinya Nova. Continuem fins arribar a la base de la Roca Gris.

Ara prenem la canal que baixa entre la Roca Gris i el Pollegó Oest i seguim uns metres fins que localitzem una corrua de parabolts que pertanyen a la via Mickey Mouse.

L1(V)

Així doncs, enfilem la corrua de parabolts que ens porten a través d'una agradable placa amb bona roca. Es tracta d'una escalada plaent i generosament protegida a base de moltes expansions. 40 metres

L2(6a+)

Des de la reunió ens enfilem a la placa que tenim a la nostre esquerra, aquesta és vertical i amb molt bona roca. Es tracta d'una tirada de continuïtat, ben equipada, amb algun pas una mica més difícil entre la segona i la tercera xapa, però sempre sobre rocam de primera. 40 metres.

L3(IV+)

En aquesta reunió ja som pràcticament sobre la via veïna. Sortim a llaçar una savina i seguim per una fissura fàcil. En contes d'anar cap a l'esquerra a buscar la reunió de la Tarantel·la, com seria lògic, la via segueix recte i en tendència a la dreta, fent un traçat del tot estrany. 20 metres.

L4(IV+)

De nou seguim més o menys recte amunt, intentant evitar la Tarantel·la fins que arribem a un llavi, aleshores -tot i que la lògica diu d'anar a l'esquerra, amb millor roca- la via fa un petit flanqueig a la dreta sobre roca una mica bruta. Un cop fet en flanqueig, recte amunt fins a la reunió (2 metres a la dreta de la Tarantel·la).

L5(V+)

Aquesta darrera tirada és absolutament lamentable, fent equilibris per no trepitjar el diedre de sortida, donant com a resultat uns primers metres molt forçats, que et conviden a trepitjar la via veïna. 20 metres.

Descens:

Amb cordes de 60 des de la R5 rapelem fins la R3 (50 metres) i de la R3 a la R2 de la via Koyaniskatsi (30 metres) i des d'aquesta al terra (50 metres).

També podem acabar d'arribar fins al cim i rapelar pel sistema de ràpels de l'Urquiza-Olmo.

El que més m'ha agradat:

- Primera tirada agradable.
- Bon segon llarg, amb molt bona roca, tot i que ja comença a ser forçat cap a la dreta.

El que no m'ha agradat tant:

- La via està encaixada amb calçador, massa aprop de la Tarantel·la.
- Aquest fet fa que el traçat vagi per on no toca.
- El darrer llarg és patètic, si no vols trepitjar la Tarantel·la millor no obrir res i sortir pel diedre, com van fer els de l'Esparraguera.